

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izlože frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 3-4.

V znamenju noža.

Ni ga na vsem svetu parlamenta, v katerem bi se bili kdaj dogodili vsaj približno tako surovi, tako brutalni prizori, kakor so se vršili včeraj v avstrijski poselanski zbornici. Človeku, čitajočemu poročila, se zdi, kakor da čita popis pretepa in vandalskega rassajanja kmetov, fantov in vseh gorjanski besnili. Po zraku leteči stoli, prevrnjene mize, na tleh ležeče skupine bropečih, kolnečih, laze in brado si ruvajočih ljudi, zverinsko rujevanje, padanje pestij po glavah, krvaveči obrazi in — bliskajoč nož... moj Bog, zdi se nam, da vidimo v duhu predseboj Gorjance, ki si tem načinom vedre svoje od žganja pijane glave. In vendar, ti guseni rassajalci in pretepači, ti junaki z nožem v pesteh niso pijani kmetje, ta prostor ni gorjanska smrdljiva beznica... ti pretepači so „cvet naroda“, zastopniki avstrijskih volilcev, najuglednejši, najuplivnejši in najizomikanejši možje, eli' a celitvanske inteligencije... prostor pa prekrasni grški hram parlamenta!

Daleč smo prišli s svojim parlamentarizmom, zares tako daleč, da naprej niti ni več možno. Kjer igrajo noge stolov, pesti in nož prvo ulogo, kjer odločujejo mišice in kosti, tam se preneha vsaka dostojnost, tam poštena beseda nima več mesta.

Avstrijska zbornica se je ispremenila v pajzelj! In kdo ga je ponižal tako sramotno globoko? „Prvi, najslavnejši“ narod na svetu, „jedini kulturni narod avstrijski“, „narod mislecev“ — Nemci! Kdo bi si kaj takega mislil! Človek bi menil, da so zmogeli kaj takega le „apostoli barbarizma“, „sovražniki Turkov, Hotentotov in Calukafrov“ — Slovani! A glej, Nemci so nas tudi na tem polju daleko prekosili ter sijajno dokazali, da so celo v surovosti nedorečni. Tudi bomo torej Slovani, in mislimo si: ako so še voditelji nemškega naroda taki junaki, kakšen more biti potem šele narod!

Krono brutalnosti in javnega nasilstva so si stekli prav oni Nemci, ki nam lučajo vsak hip v obraz psovke, da smo „malovreden narod“ barbarov.

To si treba zapomniti! Sedaj bo menda vendar videl svet, koliko je vredna nemška kultura, koliko velja nemška lojalnost, pa primerjati bo mogel potepanje Nemcev in zaničevanih Slovanov. Zato nas včerajšnja seja samo veseli, saj so se pokazali pri njej Nemci brez krinke in brez šminke — v vsej svoji goloti.

Duh revolucionarstva so vpeljali Nemci v avstrijski parlament, nobene discipline ne poznajo več, predsednik zbornice jim je „Polakischer Gauner“, „Schwindler“, „Gemeiner Kerl“, „Lump“ in — „Badeni Eunuch“. Iz rok so mu strgali zvonec, pahili ga s predsedniškega stola ter mu grozili, da je moral — bežati. Na stolah ministrov in predsednikov sedé, rujevoje Nemci najsurovejše psovke, bijejo s pestmi po predsedniški mizi ter ustavljajo vsako delo.

Poslanec Wolf, ta prototip nemštva, je tričetrt ure neprestano besnel ter zvonil s predsedniškim zvoncec kakor blazen.

Poslanec Potoczek mu je hotel zvonec potegniti iz rok, a v tem hipu so pridrli Nemci trumoma nanj in začeli se je pravcati pretep. Poslanci so se telkli s pestmi, ruvali si lasje ter se metali ob tla. Mej kričanjem galerije, ki je vpila: „Fej!“ — postajala je gnječa čim dlje večja. Wolf je bil kakor obnošen okoli sebe, nenehnik mu je padel na tla, lasje so mu štrleli v obraz, a on je tulil in kričal, suval in pihal neprestano. Njegov prijatelj Schönerer pa mu je pomagal. Kakor divje zveš sta se zaganjala v državne poslance, dokler ju niso podrli na tla, kjer je deževalo pestij po njuni glavi in po hrbtu, da sta vpila in prosila pomoči. A pridružil se jima je še vseučilišni profesor posl. Pfersche. Z nožem je začel suvati mej slovanke poslance, a poslanec Lemisch mu ga je izvil iz pesti ter ga vrget v stran. Poslanci Gessmann, Lorber in Ghon so krvaveči, a poslanec Wolf je še vpil: „Prihodnjič prinesem seboj revolver!“ Vsa zbornica je bila podobna bojišču, povsod so delale pesti, povsod se je kričalo in psovalo, da ni bilo ničesar razumeti. V tej grozni zmešnjavi je zaključil predsednik sejo ter prosil po-

slance, naj mu naznanijo imena onih tovarišev, ki so začeli boj, da se postopa proti njim.

Tako se je izvršila ta znamenita seja, ki ostane neizbrisljiv madež na avstrijskem parlamentu ter najslajnejši dokaz, na kakšni stopinji surovosti so „državo vzdržujoči elementi“, Nemci, ki so prišli v svojem sovraštvu do slovanke večine že tako daleč, da postopajo v parlamentu že v znamenju pesti, batin in — noža!

Personalna dohodarina in dežele.

Pred kratkim se je vršilo na Dunaju posvetovanje zastopnikov vseh deželnih odborov, kateri so se bavili z vprašanjem o uplivu davčne reforme na deželne finance, zlasti pa z vprašanjem, kako stališče naj zavzame dežele napram zakonski določbi, da se dovolijo popusti od zemljiškega in hišnega davka in da se odkazejo deželam primerni zneski od avote 3.000.000 gld., ako se dežele odreko pravici, pobirati naklade na novo personalno dohodarino.

Deželni zbori se snidejo že 15. decembra t. l. prav v namen, da storé glede tega primerne sklepe. Z ozirom na to je vlada v oficijalni „Wiener Abendpost“ objavila komuniké, v katerem je povedano, kako koristi bi imeli davkoplačevalci in dežele, ako bi se dežele odpovedale nakladam na personalno dohodarino. Iz tega komunikéja je razvidno, da bi davkoplačevalci, ako bi se vse dežele odpovedale nakladam, bili deležni popusta davkov v skupnem znesku 7.108.253 gld., od katerega zneska pride na zemljiški davek 3.484.828 gld., na hišni davek pa 3.623.425 gld., vse dežele pa bi dobile iz drž. blagajne 3.000.000 gld.

Na Kranjskem bi znašal popust od zemljiškega davka 59.753 gld., popust od hišnega davka 38.654 gld., dežela pa bi dobila iz drž. blagajnice 38.612 gld.

Na Štajerskem bi znašal popust od zemljiškega davka 214.986 gld., popust od hišnega davka 179.092 gld., dežela pa bi dobila iz drž. blagajnice 166.277 gld.

LISTEK.

Razstava Vereščaginovih slik.

IV

(Konoc.)

Dunajski časopisi so o Vereščaginu donesli večinoma obširne strokovne ocene, in v obče so se te izražale o umetniku zelo laskavo. „Fremdenblatt“ in „Neue Freie Presse“ sta poudarjala slasti veliko slikarsko tehniko. „Deutsches Volksblatt“ je opazil posamezne slike ter poudarjal zlasti Vereščaginovo realizem, a tudi drugi listi so v krajših noticah pohvalno ocenjali slike.

Le „Son- und Montag Zeitung“ izraža se neugodno. Prav zato naj navedem nekoliko te kritike: „Vereščagin pomenja tendenco, program, ki socijalna, zgodovinska in etnografska vprašanja išče, formuluje, rešuje; kjer tega ne more več s čopičem, seže po peresu... Vereščagin pomenja brezobzirno resnico, odstranitev vsega napačno patetičnega, vseh našemljenih idealov omejenega filisterstva... Delovati hoče s kontrastom. Teko vsakdanje trezni in navadni so veliki dogodki, ki so v domišljiji poznejših rodov nakiteni z napačnim gledališkim pompom in idealističnim bliščem... To pot je hotel Vereščagin pomanjšati Napoleona. Postal je

teatraličen. Samo, da je slabo gledal, kar nam predčuje; slabi igralci in slab arangement; neznatni ljudje, realistične, a brezokusne dekoracije... Samo jedno sliko iz zbirke bi izvil, to je ona, kjer je Napoleon v kmečki sobi. Tu je istinita velikost v unarje neznatnem, strogo realističnem dejanju... Tudi v slikarskem oziru je mnogo želeli. Milieu navadno udušuje dejanje.“

Navedel sem nalašč to — kolikor mi znano, jedino sodbo, ki ne soglaša z obširnimi absolutnimi priznanjem. A na prvi pogled je njena pretiranost in pristranost očitna. Vereščagin je brezobziren realist, to je istina, a prav zato je krivično, da se mu podtika — tendenca. Sam se je priložnostno slovesno zabranil proti taki raslagi lastnih slik in izjavil, da sploh neče slikati drugega, nego istino in življenje. Kot častnik se je udeležil vojne proti Turkomanom 1867.; v rusko-turški vojni 1877—8 skušal je vnovič vse neprilike vojne, smrtno je priživel in prežebel na Balkanu; kot umetnik si je takrat pridobil vse one utise, katere je pozneje predložil svetu. Zato je realist v bojnih slikah.

Tudi Napoleona nikakor ni pomanjševal; vsakdo, ki čita Vereščaginove studije o njem, se čudi, da je kot Rus sodil tega velikana tako nepristransko, tako prijazno. Res, da ga ni preslepil

Napoleonov sijaj, a omamila ga tudi ni sovražnost do nasprotnika njegove rodne zemlje.

Kar zadeva tehniko, je istina, da sem ter tje milieu udušuje dejanje, ali bolj prav, odvrača pozornost od glavne osebe na slike. Ali pa mu je bil mar namen, podati le toliko in toliko raznih portretov Napoleonovih; ali mar ne, podati posamezne epizode iz njegove vojne proti Rusiji? Kjer je milieu pomaknjen v prednje vrste, spada v te epizode, jih razlaga in popolnuje.

Da je Napoleona samega pogodil izborni v portretu, priča nam šesta slika. O nji pravi „N. Fr. Pr.“: „Velikega moža naslikati v duševni grozi, bila je naloga, katero si je slikar sam izvolil in v istini je ni slabo rešil. Naslikal je le obraz Napoleona brez milieuja, brez zvičajnih pripomočkov; le obraz in v obrazu dušo. Globoka zamišljenost in žalost je krog teh ust, mej temi trepalnicami... Samo ta slika cvrže vsa ona očitana.“

O tehniki pa sodi slovanem umetnikom v obče gotovo na preveč prijazno „D. Volksblatt“ onako: „Vereščagin ni le velik kot slikar vojne, temveč tudi kot slikar arhitektur; portrete, genre, pokrajine in živali, vse obvlada v jednaki meri. Njegova tehniška rečnost je občudovanja vredna.“

In drugi listi vsi hvaljo zlasti slikanje snega ki se ponavlja na tehnikah slikah, a vedno v novih,

Na Koroškem, katera dežela se je že od- povedala nakladam na personalno dohodarino, bi znašal popust od zemljiškega davka 63.494 gld., popust od hišnega davka 35.394 gld., dežela pa bi dobila iz državne blagajne 41.193 gld.

Na Goriškem bi znašal popust od zem- ljiškega davka 29.346 gld., popust od hišnega davka 22.302 gld., dežela pa bi dobila iz državne blagajne 18.396 gld.

V Istri bi znašal popust od zemljiškega davka 28.998 gld., popust od hišnega davka 23.285 gld., dežela pa bi dobila iz drž. blagajne 21.711 gld.

V Trstu bi znašal popust od zemljiškega davka 1768 gld., popust od hišnega davka 132.072 goldinarjev mesto pa bi dobilo iz državne blagajne 58.003 gld.

Za te svote se gre za sedaj in brezpogojno. Ker pa so novi davki jako previdno preliminarani in ni dvoma, da bo de njh dohodek veliko večji, kakor pa je preračunjeno, se te številke še premaze, in sicer na korist davkoplačevalcev in deželnih fi- nanc. V slučaju namreč, da imajo novi davki dober uspeh, se zviša popust od zemljiškega davka še za polovico navedene svote, popust od hišnega davka za četrtino, dežele pa dobé polovico vsega nadalj njega prebitka iz novih davkov.

S temi številkami je vprašanje precij poja- njeno in je umevno, zakaj bo dež. odbor kranjski predlagal dež. zboru, naj se odreče nakladam na personalno dohodarino, kar storé bržčas tudi vse druge kronovine.

V Ljubljani, 25. novembra.

Hrvatske deželnozborske volitve in He- dervaryjeva vlada. Vodje koalirane opozicije se mislijo radi nasilnih sredstev, s katerimi hoče He- dervaryjeva vlada voditi volitve, brzojavnim putem pritožiti pri cesarju ter odkloniti odgovornost za vse nemire, katere izzovejo iznova vladni organi s svojimi nečutenimi brutalnostmi. Kako se misli postopati, kaže to, da so zaprli prav tikom pred volitvami, ki se začne 1. decembra, nekatere opo- zicijske volilce, iz okraja Dol. Stabica in iz kraja Sv. Ivana Zelina. Na ta način misli dobiti vlada ondi zmago. Dotični volilci so bili obsojeni radi malenkostnih pregreškov pri zadnjih volitvah, zapro pa jih ob — pravem času. Vsi opozicijski časopi- si zagrebški so bili v torek zaplenjeni, ker so napadali vlado.

Anektacija Bosne se izvrši, kakor poroča „Deutsch. Volksblatt“ bajé po zanesljivih budape- štanskih poročilih, že tekem januarja bodočega leta. Glede anektacije se je dogovorila Avstrija bajé že z Rusijo in Nemčije, poset Goluchowskega v Mozi pa da je imel i ta namen, pridobiti Italijo, ki ne ugovarja, ako se ji glede Albanije in Tripo- lisa pusti svobodna roka. Resnih ugovorov evrop- skih držav se bajé ni nadejati, le Turčija se bo upirala, zlasti zato, ker bi ji v sedanjem smagovi- tem stanju doma škodovalo na ugledu, ako bi iz- gubil sultan suvereniteto preko Bosnje in Herce- govine. — Zanesljiva ta vest ni.

Odgovor Mommsenu. Na hujskajoče pismo nesrečnega proforskega politika Mommsena je izdal profesor poljskega vsenčilišta v Lvovu dr. O.

kraških oblikah in nijansah, sneg in ivje, kosmiči in grude, a vselej v najnaravnejših barvah, bodi si v megli ali v solastnem siju ali ob svitu ognja in požara.

Namenoma sem navedel tuje sodbe. Veseli me namreč, da tako podkrepljajo moje poročilo, ker mi je to dokaz, da je bil vtisk, katerega so name napravile slike, pravi.

In temu se ne čudim. Saj dela tolike istini- nosti in dovrženosti morajo uplivati jednako na vsakega dovtetnega izobraženca, v kar nikakor ni treba, da bi bil strokovnjak in slikar. Ta morda zajde tu in tam kako hibo, — jaz o tem nimam sodbe; ali kljub temu, tudi ako bi me kdo na vse take hibe opozoril, ne verujem, da bi mi le naj- manje omajal moje — občudovanje. —

Vsekakor je razstava teh ruskih slik zanimiva, ne le, da nas seznanja z deli priznanega slovan- skega umetnika, ne le, da nas seznanja z njegovo maniro in tehniko, temveč tudi, da nam predložuje vestno in strogo zgodovinske fakte. Ta nas s tem uverja, da je realizem usposobljen in zmagovalen tudi v slikarstvu, da uprav realizem dovaja tudi to umetnost k popolnosti in ji pribori najkrajše uspehe.

F. G.—I.

Balzer v posebni brošuri odgovor, v katerem za- vrača nesramno Mommsenovo očitaje, da so bili Slovani vedno apostoli barbarizma, da so uničevali Slovani nemško delo pol tisočletja s svojim bar- barstvom itd. Profesor dr. O. Balzer pravi, da do- slej še ni bilo zgodovinarja, ki bi bil trdil take nesmiselne laži; zato pričakuje, da poda Mommsen dokaze za svoje trditve, to je dolžan svojem u- gledu, svojim sivim lasem in dostojnosti človeški. Zgodovinska istina je, da so bili Čehi, Poljaki in sploh Slovani, odkar so se pokristijamili, neprestano pionirji omike in prosvete, dasi so bili vedno za- virani, zatirani in preganjani od Nemcev. Nemci so pokrivali vedno svoja nasilstva s plaščem kul- ture; zgodovina pa kaže, da se nemški kulturni oziri krijejo vedno s političnimi interesi nemštva. Nemci so širili svojo kulturo le s političnimi na- menmi, z egoističnimi smotri; Nemci so bili vedno politiki in germanizatorji, ne pa civilizatorji. Po nji- hovem mnenju vodi cesta k omiki vedno skozi germanizacijo. Nemci se vedno silijo za zaščitnike slovanskih narodov, ki nimajo nič manjših dušev- nih sposobnostij, ki se sami med seboj veliko hi- trejše razvijajo, kakor potom germanizacije. Ni zgolj slučaj, da je odgovoril neki zgodovinar, kaj je naj- večje zgodovinsko delo Nemcev: Ponemčevanje slo- vanskih narodov. Tam, kjer se Slovani niso hoteli udati Nemcem, stavili so jim vadno kulturne ovire, a slovanska narodna zavest je bila zmagovita proti uplivu Nemcev. In prav to je uzrok nemškim psov- kam in učenjaškim izrodkom a la Mommsen.

Zveza Avstro-Ogerske z Rusijo ima — tako pišejo ruska „Nov. Vremja“ — namen zabra- niti, da si pridobi Nemčija preko Avstrije in Rusije v Carigradu upliv, kateri bi izrabljala v svoje na- mene na Balkanu. Sedanji oboroženi mir je evrop- skim državam težko breme, zlasti občutita to breme Rusija in Francija; še neznosnejše postane to breme, ako postane Turčija s pomočjo Nemčije mogočna vojaška država. V grško-turški vojni smo imeli zopet sramoten prizor, da so vodili krščanski nemški častniki turške čete v boj proti kristijanom. Po nesrečni vojni je nemška diploma- cija prouzročila, da se po želji Turčije nastavi financam Grčije maločasna finančna kontrola. Le zavest Turčije, da ima Nemčijo za seboj, je dala Turčiji pogum žaliti Avstro-Ogersko. V interesu Rusije in Avstrije je torej, da sabranita, da po- stane Turčija nemško orožje proti balkanskim na- rodnom.

Milanove spletke. „Narodni Listy“ poročajo, da so vesti o Milanovih ženitovanskih načrtih vzlic dementjem povsem istinite. Milan ne odneha glede poroke ter zahteva, naj metropolit rasveljavi vnovič njegov zakon z Natalijo. Milan sedaj že naravnost prizna, da se hoče poročiti z Artemizijo, lo- čeno soprogo bivšega svojega tajnika Kristića, s katero je živel še kot kralj v najintimnejših vezeh. Natalija je svoj čas prav radi Artemizije zapustila Beligrad, Milan pa je poslal Kristića na poslaniško mesto v Berlin, da je bil svobodnejši. Ko je Milan odstopil, vrnil se je Kristić v Beligrad, pa postal počtni načelnik, Artemizija pa je šla k svojem očetu v Carigrad, ki je ondi nadzorik sultanovih posestev. Sad Milanovega razmerja z Artemizijo je bil sin, ki ima značilno ime: Obrena. Milan je Artemiziji obljubil, da se z njo poroči, in da adoptira Obrena. To ji je obljubljaj cpetovano ustmeno in pismeno. Milanova pisma je Artemizija nesramno izrabljala, zato je Milan vedno v dolgeh. Da bi dobil nazaj važna pisma, prosil je Milan sultana za posredovanje. Dobil je res 6 nevažnih pisem, a še te je dala Artemizija fotografirati; 3 glavnih pisem pa Artemizija ni dala iz rok. Sedanji min'stereki predsednik, Gjorgjević, je igral v vsej ljubezenski spletki ulogo zvodnika; Milan ga je poslal v Cari- grad, da dobi pisma, a Gjorgjević je delal samo na to, da Milana in Artemizijo zopet zbliža. Povzročil je sicer neko Artemizijino izjavo, da se odpove Mi- lanovi obljubi, a zajedno uprizoril rendez-vous Mi- lana z Artemizijo, čigar posledica je bila popolna sprava. Artemizija pride sedaj v Beligrad in stano- vala bo blizu kraljeve palače. Milan se hoče vse- kakor oženiti ter adoptirati Obrena, češ, da je sicer v nevarnosti obstoj dinastije Obrenovičev. Ker me- tropolit Mihael noče ustreči Milanu, silita ga Milan in Gjorgjević, naj gre za nekaj časa na Rusko, da poroči famozni par med tem Niški vladika Inokenti. Toda tudi tega se brani metropolit, ker ve, da je Milan na Ruskem kompromitiran. Ruski poslanik je vse Milanove spletke povedal Aleksandru, a brez

uspeha. Zato je prosil, naj se ga premesti; to se je tudi zgodilo na veselje vseh tistih, ki uganjajo protislovansko politiko in katoliško propagando. Av- strija ve za vse te sramotne homatije, a vendar razširja Milanove dementije, ker je velel teh ho- matij preprečeno oboroženje srbske vojske s novimi puškami.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. novembra.

— (Imenovanja v pravosodju) Vodja zem- ljiške knjige pri okr. sodišču v Celji g. Silvester Fohn, je pomaknjen v IX. čin. razred. — Za ofi- cijale prve vrste so imenovani vodje zemljiške knjige gg.: Anton Milavec v Kočevju, Jos. Me- šic v Velikoven, Anton Jonke v Matliki, Anton Smola v Postojini za Ilirsko Bistrico, Jakob Roglič v Litiji, Alojzij Sabothy v Kostanje- vici za Mokronog in Ivan Čelešnik v Brežicah. — Za oficijale druge vrste je imenovan g. Karol Sinkovec v Idriji za dež. sodišče v Ljubljani. — Za kanceliste v XI. čin. razredu so imenovani gg.: Frau Matekovich v Trebnjem za Zatičino, Emanuel Sartory v Celji za Kozje, dalje pod- častniki gg.: Ivan Majerčič v Ljubljani za Ra- dovljico, Tomaž Zimmermann v Šoštanju za Brežice, Ivan Urek v Mozirju za Št. Lenart, Ant. Žveglič v St. Vidu pri Panju za Ptuj, Ludovik Magolič v Cerkljah za Litijo, Anton Roš v Ljubljani za Kranj, Jos. Bano v Zagrebu za Čr- nomelj, Fran Lorber v Hrastniku za Kamnik, Ivan Mešner v Ljubljani za Kamnik in Ivan Hrast v Trstu za Brdo.

— (Pritožba poštnih slug) Piše se nam: Poštno ravnateljstvo tržaško je vsem slugam strogo prepovedalo — kaditi. Klor v službi kaditi, bodi tudi, da ima samo po noči čuvati pri vratih, za- pade globi; prvič mu je plačati 2 gld. globe, drugič 3 gld. itd. Pri drugih ravnateljstvih ni slugam pre- povedano kaditi, v področju tržaškega ravnateljstva pa sluga niti na cesti ne sme kaditi, ako je v službi. Zveni so slučaj, da ima poštni sluga, star vojak, svojega sina pri počti. Sin je praktikant in sme v pisarni kaditi kolikor hoče, očetu pa je ka- jenje strogo prepovedano. Ta odredba tržaškega poštega ravnateljstva je malenkostna šikana, dru- zega nič, zato pa bi bilo želeti, da se rasveljavi.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Jutri se bo de prvič pala Verdijeva opera „Ples v maskah“, o kateri smo že v podlistku obširno govorili. Prva glavna skušnja z orkestrom se je vršila včeraj. Zanimanje za to premijero je splošno.

— (Pevski večer) s petjem, z vojaško godbo in malim plesom obeh zborov „Glasbene Matice“ vršil se bo de v soboto dne 27. t. m. ob 8. uri zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“. K muo- gobrojni udeležbi vabijo se vsi p. t. člani in nji- hove rodbine.

— (Geografija in domovinoznanstvo pri „Slovenčevih“ urednikih.) Včerajšnji „Slovenec“ poroča o utopljenca, ki se je našel v Uacu pod Ivanjim Selom. V njegovih delavski kajizici je bil ta le zaznamek: Mathias Lipušek aus Jastbrle Nr. 14, Heimatgemeinde Neuthal. „Slovenec“ pri- stavlja: „Kje leži vas Jastbrle? Na Kranjskem naj- brže ne“. Če bi bila gospodom pri „Slovencu“ kaj znane geografija Kranjske dežele, bi se morda pokazalo, da je Neuthal občina Špitalič v kamni- škem okraju, ne pa morda v Ameriki, in Jastbrle je vas Jastrobje pri Špitalču. O vi učeni gospodje okoli „Slovenca“, če vse znate, v geografiji Kranjske dežele si pa le dajte napraviti ubožno spricevalo!

— (Prošnja iz občinstva.) Piše se nam: Prehoda s Podturskega gradu k Fran Jožefovi cesti ter na Levstikovo in Erjavčovo cesto sta skoraj vedno zaprta. Na ondarih železniških pre- hodih stoje namreč često vlaki po celih 10—20 minut ter čakajo odrešenja. Strojevodje, najbrž zelo muzikalični možje, pa si preganjajo dolgočas s straš- nim žvižganjem in z brlizganjem. Da je ondi po opravkih hodeče občinstvo radi tega nevoljno, je umljivo. Še večje ogorčenje pa vabuja postajanje vlakov in žvižganje po — noči. Brezobzirni stroje- vodje so menda nestrpni, ker morajo čakati na progi, pred „distančnim ciljem“, zato piskajo s svojo grozno piščalko, da mora vse ljudstvo in spanja pokonci. Glede na to, da se razvija ondi najlepši del mesta in da je ondi promet živahen, je želeti, da prestavi vodstvo južne železnice do- tično distančno znamenje vsaj 100 m nazaj ter prepove strojevodjam igrati se s pikanjem. Na Nemškem se je izdal pred leti predpis, da ne smejo biti železniški prehodi nikdar dolgo časa zaprti; dolgotrajno brlizganje pa je strogo prepovedano. Uradnik na postaji itak ve, da vlak čaka. Prosimo torej, da se i pri nas tako ravna!

— (Izgubljeni — dekleti.) Tekom nekaterih dni sta se izgubili dve dekleti in vse je pokonci, da ju zaslediti. Jedna dekle je hči ljubljanskega obrtnika. R. da bi se bila omožila, toda oče ni dopustil, ker mu ženin ni bil všeč. Obletoval je snubca jako energično, nekaj dni potem pa je izginila njegova hči, in nihče ne ve, kam je šla. Morda se dekle najde, kadar oče privoli, da se poroči z rečenim ženinom. — Bolj skrivnostni je drugi slučaj. Neki gospod iz najbližje ljubljanske okolice je pred nekaj dnevi s svojo 16letno hčerko obiskal nekak „zauber theater“, kjer se je seznanil s jako ljubeznivim gospodom. Ta gospod se je bil v hotelu vpisal kot hišni posestnik in rezervni častnik s Dunaja, a razoi snaki kažejo, da ni ne hišni posestnik, ne rezervni častnik, niti s Dunaja, ampak da je kak židovski agent s Ogrskega. Nekaj dni potem je šla hčerka rečenega gospoda s doma in se še do danes ni vrnila. Kam je šla, ne ve nihče, zakaj je šla, se tudi ne ve; sluti se pa, da jo je odpeljal ljubeznivi zamec iz „Zaubertheatra“, kateri je prav tisti dan zapustil Ljubljano, kakor dekle očetov dom.

— (Sneg.) Danes popoldne je začel padati droben sneg. Temperatura je padla. Vreme je pusto, mrgleno.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenaki izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 14 do 20. novembra kaže, da je bilo novorojencev 21 (= 31.18 ‰), mrtvorojencev 4, umrlih 18 (= 26.73 ‰), med njimi je umrl za grižo 1, za vratico (navico) 1, za jetiko 1, za vnetjem sapilnih organov 3, v sled mrtvoda 2, za različnimi boleznimi 10. Med njimi so bili tujci 4 (= 22.2 ‰), iz zavodov 6 (= 33.3 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škariatico 1, za grižo 1, za dušljivim kašljem 1, za vratico 5 oseb.

— („Frau Zelič“.) Nedavno je vrnila slavna pošta v Zidanem mostu pismo sledečega naslova: „Naj sprejme Frau Zelič, posestnik v Stražah“ s opazko: „Stražach Adressat unbekannt, denn Vorname fehlt“. Brez dvombe so brali slovenske nezmožni uradniki „Frau“ Zelič, posestnik; — da je Frau posestnica, ne posestnik, dotični gospod ne razume, znabiti misli, da tudi Frau Zelič hleče nos? Z ozirom na slučaj, katerega je pričel „Slov. Narod“ te dni, da iščejo gospodje pri pošti v Zidanem mostu Grosuplje po Hrvaškem, je pač evidentno, da manjka nekaj družega, kakor „Vorname“ (ali celo „Vornahme!“) pri Frau Zeliču. Če je že slavno pošto ravnateljstvo mnenja, da je za slovenske kraje dober vsak uradnik, posebno če še slovenski ne ume, naj bi vsaj sramota vlad takih blamaž dotičnika silila se slovensčine pridržati ali pa kopita odnesti tje, od koder je prišel slovenski kruh jest!

— (Šola za silo) se ustanovi po sklepu dež. šolskega sveta v Stari Osilici.

— (Občinske volitve na Koroškem.) Dne 22. novembra se je vršila volitev občinskega zastopa v Št. Petru nad Velkocem. Izvoljenih je pet slovenskih mož in pet nemškutarjev, ter dva omahljivca.

— (Zavarovanje govedi.) Goriški dež. posl. Grčar je sklical za danes v goriško čitalnico shod, na katerem se bo razpravljalo o ustanovitvi društva za zavarovanje živine.

— (Prijaznost tržaškega magistrata.) Neki mož iz Sv. Križa je prišel dne 22. t. m. na tržaški magistrat, da plača davek. Ker je pozdravil v slovenskem jeziku in ni hotel laški govoriti, razočarili so vsaj uradniki na vse možne načine in niso hoteli prevzeti denarja, tako, da je moral mož oditi, ne da bi bil kaj opravil.

— (Plavži v škodnju) pri Trstu, katere je zgradila kranjska industrijalna družba, so se včeraj otvorili in se je v njih začelo delovati.

— (Slovenaka glasba.) Komponist opere „Krenija“, gospod Viktor Parma, se je mudil te dni v Zagrebu, kjer je igral ob navzočnosti mnogih glasbenih veščakov nekaj točk svojega novega dela. Nova opera se bode pela meseca aprila v zagrebškem gledališču.

* (Gibanje zemlje na Spodnje-Avstrijskem.) V obližji Bele cerkve se bajé kakih 5000 kvadratnih metrov velik del zemlje vedno giblje. 500 kvadratnih metrov velika ploskev zemlje se je globoko pogreznila. Nastali so veliki hribje ter prepadi. Ljudje menijo, da je tega gibanja kriva voda, katere si tvarja svoj vir.

* („Obstruktivski govor“ v rimskem senatu.) Zgodovina Aola Gelliusa pripoveduje o govoru Marka Porcija Kata, kateri je prepredil, da istega dne ni bil njegov nasprotnik Julij Cezar voljen konzulom. Vsak član senata je imel namreč pravico, govoriti kadar je bil vprašan za mnenje, kakor dolgo je hotel. Ker je Kato, kakor n. pr. Lecher govoril in govoril, razsrdil se je Cezar ter dal peljati Kata v ječo. Tedaj pa se je dvignil ves senat, da bi Kata spremil v zapor. Ko je Cezar videl občo nevoljo, je Kato zopet izpustil.

* (Pseudo-baronica.) Kakor se poroča, si je v Edinburgu baronica Terezija Ulfeld končala življenje. Štokholmska policija pa naznanja, da samomorilka ni bila baronica, temveč hči nekega švedskega delavca, katere je bila svoj čas služkinja.

* („Strijo Tomova koča“.) Tadi v slovenskem prevodu imamo to zanimivo povest, katero je spisala Amerikanka Harriet Beecher Stowe. Pisateljica je dosegla s to svojo povestjo, katere tendenca je obrnjena proti kupčevanju s črnimi sužnji, velike triumfe, veliko slavo in — veliko premoženje. Dasi ni povest nikak umotvor, se je vendar toliko priljubila srdojemu in nižjemu občinstvu, da je išlo doslej že 121 izdaja v več kakor 300.000 iztisih. Prva angleška izdaja — 3000 iztisoč — je bila razprodana v jednem dnevu! Sedaj začenja izhajati lepo ilustrovana izdaja v 20 snopičih v Lipsju.

* (Moderni Ulrik Lichtensteinski.) Pomorski častnik René Fortris je hotel v Londonu pristopiti k nekemu kavalirskemu borilskemu klubu, kar je pa John Hutton zabranil s tem, da je povedal jednemu odbornikov, kako nekavalirski nadležno je že celo vrsto let zalezoval prisrčen Fortris njegovo hčer Winifred Hutton. Ko je častnik to izvedel, tožil je Johna Huttona pri sodišču, čes, da ga moteljuje. A razprava je dognila, da se je Fortris res na neki veselici seznanil s Huttonovo hčerjo, v katero se je zaljubil. Pisari je vsem poslom v Huttovi hiši, da bi bil izvedel, v katerih društvi je njegova oboževanka, katerega krojaca ima, kje se uči petja, kam se hoči kopati itd. A vse je bilo brezuspešno. Zato se je uzel v prst, namočil dva batistna robca v svojo „steno kri“ ter poslal jednega gospoj in drugega gospici Huttonovi. Pa tudi to mu ni nič pomagalo. — Ko je videl sodnik krvava robca, je izpoznal, da so bile Huttonove besede resnične, zato je tudi tožbo sentimentalnega zaljubljenca zavrnil. Pa pravijo, da na svetu ni več idealistov!

Književnost.

— Izvestja muzejskega društva za Kranjsko Seštak 5. Vrednina: 1. Dr. Fran Kos: Iz do mace v godovine. (Doba od 843—867.) 2. I. Vrbovec: Gorski zakon in gorske pravde. 3. Mil. Pajk: Orlice o nekdanjih slovenskih naselbinah v Gorenji Avstriji. 4. Dr. Fr. Kos: Loško gospostvo l. 1630. Mali zapiski. 1. Vi. Levec: Ein Paar Kapellen bei Barchflak in Krain. 2. V. Steska: Rabuka v Ljubljani l. 1645.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 24. novembra. Razburjenost radi včerajšnjih dogodkov v parlamentu je še vedno največja. Namera, aretovati Schönererja, Wolfa in Pferscheja, se je za sedaj opustila. Po včerajšnji seji so bili zaslišani vsi poslanci, kateri so videli, kaj so Schönerer, Wolf in Pfersche počenjali. Kakih 20 poslancev je potrdilo, da je skušal prof. Pfersche posl. Breznovskega zaklati. Najvažnejše so izpovedbe posl. Šukljeja, posl. Milewskega in posl. dr. Engla. Šuklje je rekel, da je stal mej Wolfom in Pferschejem. Nakrat je v Pferschejevih rokah zablistetal nož in Pfersche je upil: „Nož imam“ ter ga sukal proti Breznovskemu. Šuklje je zagrabil Pferscheja za roko in mu rekel: „Za Boga, pomislite gospod kolega, kaj ste in kaj delate,“ a Pfersche se je iztrgal iz Šukljevih rok in kričal: „Jednega moram zaklati, jednemu moram trebuh razparati.“ Prof. Milewski je izpovedal, da je videl, kako je Pfersche vihtel nož in slišal, kako je pozivljaj svoje somišljenike, naj vzamejo nože v roke. Engel je rekel, da je bil šel mej levičarje, da jih pomiri. Ko je videl, da vihti Pfersche nož, je planil k njemu in mu rekel: „Osvestite se vender,“ a Pfersche se ni zanj zmenil, ampak kričal: „Jednemu moram trebuh preparati!“ Wolanski je izpovedal, da je videl, kako je Pfersche z nožem planil na posl. Breznovskega, na kar je on priskočil in Pferscheja s pestjo udaril po glavi, da reši Breznovskega. Izpovedbe zaslišanih poslancev so se stenografično zabeležile in potem odstopile državnemu pravdnistvu v svrhu sodnega postopanja.

Dunaj 25. novembra. V parlamentu je bilo celo noč živahno gibanje. Pravosodni minister Gleispach je prišel ponoči z dvema visokima justičnima uradnikoma v zbornico in se je posvetoval s predsedništvom. Parlamentarna komisija desnice je imela sejo, v kateri se je posvetovala, kaj storiti, da se preprečijo taki izgredi, kakor so se primerili včeraj. Sklenilo se je, napraviti okolu predsedstva ograjo. Mi zarji so se že danes ponoči lotili dela. Nadalje so bili stavljeni naslednji nasveti: Ustanovi naj se posebna parlamentarna straža in sicer naj se porabijo v to ali vojaki, ali orožniki, ali pa dvorni orožniki; glasovanje po imenih naj

se utesni; predsedniku naj se da pravica, da sme renitentne poslance izključiti za tri seje, zbornica pa imej pravico, jih izključiti za tri tedne. Danes dopoldne ob 10. uri se je sešla parlamentarna komisija desnice, da stori definitivne ukrepe.

Dunaj 25. novembra. Današnja seja poslanske zbornice se je začela ob 1 uri 30 min. popoldne. Komaj se je prikazal Abrahamowicz, pozdravili so ga levičarji s „Heil“ in „Pfui“ klici, Wolf je vpil „Schuft“, „Luder elendes“, „Hinaus mit dem Polaken“, Schönerer je predsednika psoval „Gauner“. Njima so sekundirali drugi nemški poslanci. Ko je Wolf zaklical, da v Avstriji sploh ni nobene pravice, jel je nastajati vihar. Z desnice se je nemškim provokaterjem odgovarjalo, beseda je dala besedo in nakrat so nastali burni prizori, katerim je naredil predsednik konec že ob 1. uri 35 min. na ta način, da je sejo pretrgal.

Dunaj 25. novembra. Nadaljevanje seje se je začelo šele ob 3 uri popoldne. Predsednik je dal besedo grofu Falkenhaynu, kateri je predlagal premembo državnozbornskega opravnika in sicer v smislu ukrepov, katere je storila danes dopoldne parlamentarna komisija desnice. Komaj so Nemci čuli, o čem govori Falkenhayn, začeli so na vse možne načine razgrajati, tako da Falkenhaynovih besed ni bilo razumeti.

Dunaj 25. novembra. Ministerski predsednik grof Badeni je bil danes zjutraj celo uro pri cesarju ter mu je poročal o včerajšnjih dogodkih.

Dunaj 25. novembra. „Neue Fr. Presse“, „Deutsches Volksblatt“, „Ostdeutsche Rundschau“, „Prager Tagblatt“, „Bohemia“ in več drugih listov je bilo danes konfiskovanih. „Fremdenblatt“, oficijozno glasilo, prijavlja danes impertinenten, proti desnici naperjen članek, kateri je mej slovanskimi poslanci obudil največje ogorčenje. Zlasti se opaža, da nima „Fremdenblatt“ grajalne besede za Pferscheja.

Dunaj 25. novembra. Razni poslanci desnice so grofa Badenija interpelirali radi pisa „Fremdenblatta“. Ministerski predsednik je izjavil, da je „Fremdenblatt“ postopal na svojo roko, a on da njegovo pisanje odločno obsoja.

Dunaj 25. novembra. Drugi državni pravdnik dunajski je bil poklican v pravosodno ministerstvo, kjer je dobil informacije kako postopati glede včerajšnjih izgredov.

Dunaj 25. novembra. Konservativni veleposestniki so izdali komuniké, v katerem ostro obsojajo dogodbu v včerajšnji seji. Nemški nacionalci so si delo jako olajšali. Izdali so komuniké, v katerem odvrčajo od svojih somišljenikov vsako krivdo in dolže poslanca Šukljeja, da je on začel Nemce pretepati. Komuniké nemških nacionalcev je od konca do kraja lažnjiv in tendenciozen.

Dunaj 25. novembra. „Reichswehr“ prijavlja oficijozen entrefilet, naperjen proti „Fremdenblattu“. „Reichswehr“ pravi, da razširjajo zdaj nemški, obstrukcijo podpirajoči listi lažnjiva poročila o včerajšnjih škandalih, da se operejo in da razburijo svoje volilce. Kar javljajo opozicijski listi o napadih na nemške poslance, je vse izmišljeno. Čuditi pa se je, da opozicijske stranke podpira tudi oficijozni „Fremdenblatt“.

Budimpešta 25. novembra. Tukajšnji listi obsojajo jako ostro včerajšnji škandal v dunajskem parlamentu. „Neues Pester Journal“ pravi, da imajo ljudje v najrevnejši krčmi sredstev, da odstranijo pijance, namreč blapca, dunajski parlament pa nima sredstva, da se ubrani Schönererja, Wolfa in njiju tovarišev. List pravi, naj se ves nemški narod sramuje taci zastopnikov. „Lloyd“ upa, da se razmere zdaj obrnejo na bolje, večina madjarskih listov pa izkorišča dunajske škamdale za agitacijo proti dualizmu.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!
--

Nova opera.

V petek, dan 26. novembra 1897.

Prvikrat:

Ples v maskah.

(Un ballo in maschera.)

Velika opera v treh dejanjih, spisal F. M. Piave, poslovenil A. Funtek, uglasil Giuseppe Verdi. Kapelnik g. H. Benišek. Vprizoril režiser g. J. Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7 1/8. uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v nedeljo, dan 28. novembra 1897.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

November	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padarina v mm. v 24 urah
24.	9. zvečer	736.4	2.3	sl. jug	skoro obl.	
25.	7. zjutraj	736.6	3.0	sr. vzvzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	736.3	1.5	sr. svah.	sneg	

Srednja včerašnja temperatura 1.5°, za 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 25. novembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 35 "
Avstrijska zlata renta	122 " 85 "
Avstrijska krona renta 4%	102 " 35 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 40 "
Ogerska krona renta 4%	100 " 05 "
Avstro-ogerske bančne delnice	946 " "
Kreditne delnice	354 " 70 "
London vista	120 " "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 92 1/2 "
20 mark	11 " 78 "
20 frankov	9 " 55 "
Italijanski bankovci	45 " 40 "
C. kr. cekini	5 " 68 "

Dne 24. novembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	160 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	191 " 75 "
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	129 " "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlasti zast. listi	98 " 50 "
Kreditne srečke po 100 gld.	200 " 50 "
Ljubljanske srečke	22 " 75 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	431 " 50 "
Papirnat rubelj	1 " 28 3/4 "

Trgovski pomočnik

želi svojo službo premeniti. — Ponudbe pod „J. D. 111“ blagovolijo se poslati na upravnistvo „Slov. Naroda“.

Costilna Fr. Pock

Florijanske ulice šte. 10.

Vsak petek

(1823)

žlahtne ribe.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž**
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solno grad; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solno grad; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solno grad. Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomest, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. **Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Bellaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomesta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (962—270)

Čislani gospici **Katinki Presker** jevi kličemo (1820)

gromoviti „Živio“!

k njenemu imendanju.

Izurjenega

solicitatorja

sprejemem proti dobri plači.

Dr. Valentin Krisper

advokat v Ljubljani.

(1811—2)

Jože Medven, ribič iz Kostanjevice,

bode pripeljal v petek dan 26. t. m. v Ljubljano

lepih in finih rib

katere bode po nizki ceni prodajal. Ako bode kupčija z ribami dobra, se zaveže, celo leto zmirom z dobrimi ribami postreči. (1809—3)

Mlad trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika, želi po svoji dvemesečni vojaški službi 1. decembra t. l. zopet k trgovini pristopiti. (1807—2)

Prijazne ponudbe se prosijo pod naslovom „Zvestoba“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Gg. graščaki in veleposestniki!

Mlad, vojaščine prost, v vseh kmetijskih strokah izurjen (1800—2)

kmetijski nadzornik

z dobrimi spričevali, išče službe s 1. januarjem ali s 1. februarjem 1898.

Naslov v upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

„Kondor“.

(1788—5)

„Helios“.

(1789—5)

Josip Krenner

Leopoldina Krenner voj. Šmid

poročena.

Paštaj

dan 24. novembra 1897.

Kranj

(1821)

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Zavarovanje

proti

tatvini

po ulomu.

Domovinska

splošna zavarovalna delniška družba

v Budimpešti

(Delniška glavica 2.000.000 kron a. v.)

vzprejema

zavarovanja proti škodam po ognju in po telesnih nezgodah kakor tudi (1818—1)

zavarovanje proti tatvini po ulomu

v stanovanjih, vilah, skladiščih blaga in trgovinah vsake vrste po najnižjih premijah in najkulantnejših pogojih.

Obširna pojasnila daje

Glavni zastop za Avstrijo:

Dunaj, I., Elisabethstrasse 26

in glavni zastopnik za Kranjsko: g. Jožef

Perhauz v Ljubljani, Marije Terezije cesta 4.

Za darila za Miklavža in Božič

priporoča

F. M. Schmitt

v Lingarjevih ulicah šte. 4

p. n. občinstvu svojo

veliko zalogo norimberskega blaga in igrač

zagotavljaajo najzmernejše cene. (1813—1)

Razstava je v I. nadstropju.

V dvorani hotela „Pri Maliču“.

Samo 6 dni

od torka, dne 23. novembra naprej

Edisonov kinematograf.

(Žive fotografije.)

Vsak dan predstave popoldne ob 5., 6., 7. in 8. uri

zvečer, vsako uro jedna predstava.

Prvi prostor 40 novč., drugi prostor 20 novč.

Posebna električna svetilna naprava.

I. Vzored od torka do četrka:

- Vladni jubilej angleške kraljice 1897.
- Prihod kraljice iz Windsora.
- Slavnostni sprejem kraljice.
- Telesna garda in dragonska godba.
- Defiliranje pešpolka.
- Prvi koraki otroka.
- Operni trg v Parizu.
- Karakterni komik.
- Osveta vrtnarjeva.
- Borilni boji.
- Morsko skalovje pri Biaricu.
- Serpentinski ples v barvah.
- Mlada zakonska, (Končno sama) (v barv.).

II. Vzored od četrka do sobote:

13. Brzovlak I.
14. Borba z biki na Španskem I.
15. Skakalni konj v cirkusu.
16. Baletni plesalec in plesalka.
17. Pes in otrok.
18. Slap pri Schaffhausenu.
19. Kronanje carja v Moskvi.
20. Vzorec carja v Parizu.
21. Tovarniška vrata popoldne.
22. Graščina duhov.
23. Brzoslikar.
24. Dama v kopalnici. (1810—2)